

DESÀNIM PER L'ONZE DE SETEMBRE

Pels catalans la Diada es pot definir positivament com la llibertat, l'autonomia i l'espontaneïtat d'una societat dotada de raó. Aquesta llibertat hauria de donar pas al poder actuar segons la pròpia voluntat, en el marc d'un sistema polític o social, sempre que no es vulnerin els drets dels altres i de la seguretat pública. És evident que per una gran part de la societat catalana aquestes condicions no es compleixen.

Al món hi ha altres 11-S com el del cop d'estat i l'assassinat del president Salvador Allende l'any 1973 a Xile. Més cap aquí l'11 de setembre de 2001, avions segrestats per terroristes es van estavellar contra les torres bessones del World Trade Center i el Pentàgon. Van morir 3.000 persones. El

món ha viscut des de llavors un ressorgiment de la violència?

Tot el contrari. Sorprenentment el món ha viscut les dues dècades més pacífiques des de... 1840. Aquesta tendència a la disminució de la violència es confirma des del 2011, malgrat Daesh i la guerra a Síria. Nosaltres en centrem en la violència de l'Estat. Inclou la violència que resulta d'una decisió política o ideològica: guerres civils, invasions, fams planificades, terrorisme i atacs. Exclou la violència domèstica i la delinqüència ordinària, així com altres fonts de desgràcia humana: misèria, injustícia social, violència econòmica (per subdesenvolupament, opressió o explotació), per no parlar de desastres, terratrèmols, accidents d'avió, etc.

Amb una comparació significativa dècada a dècada, ens hem aferrat al nombre de persones mortes per violència (civils, militars, franc-tiradors, mercenaris). Aquest indicador és l'únic que és més o menys objectiu i fiable..

Les fonts consultades donen estimacions aproximades però la conclusió és clara: la

violència de l'Estat va causar menys d'un milió de morts el 2001-2010, així com el 2011-2020; molt menys que en dècades anteriors, de 1840 a 2000 (amb l'excepció de la dècada 1900-1910).

La tendència a la baixa continuarà? Ho podem esperar malgrat el fiasco de les revolucions àrabs que ja ha causat més de mig milió de víctimes. Mentre continua la guerra al Iemen, pràcticament ha acabat a l'Iraq, l'Afganistan i Síria. A l'Àfrica subsahariana, Mali i Etiòpia, encara queden diversos focus de rebel·lió. La resta del món no està experimentant cap guerra declarada, només focus de tensió a Ucraïna, el Caucas i el mar Egeu, el Caixmir o el mar de la Xina.

Amb el final de la guerra a l'Afganistan i sempre que el conflicte a Etiòpia no degeneri, l'any 2022 podria ser el primer any de pau universal des de 1975 (aquell any, per primera vegada des del segle XIX, el món va experimentar uns mesos de pau total entre el final de la Guerra del Vietnam i la represa de la guerra a Angola).

Catalans, aprofiteu aquesta dècada, és de bon auguri !!!